F6F-5 Hellcat 8222

1:48 SCALE PLASTIC KIT

intro

There are few aircraft types that took part in combat during World War Two, that can be described with such one sided outcomes in terms of kill : loss ratio as the Hellcat. Representing the middle of the Grumman Cat lineage, the Hellcat was a unique type right from its beginnings. Success of its older brother, the Wildcat, which carried on its shoulders the bulk of the strain of the Pacific air war in 1942, prompted the US Navy to give Grumman free reign over the independent development of a new fighter. This type was to act as insurance in the event the concept of the F4U Corsair turned out unsuccessful. Grumman designers set forth with the design, with emphasis on ease of manufacture, performance and suitability for carrier ops.

On the 30th of June, 1941, as Corsair production was initiating, the Navy signed an order for two prototype XF6F-1s, and a star was born.

Original expectations centered around development of the proven F4F Wildcat, which was to be dominated by installation of more powerful engines. As such, this eventually evolved into a new fighter altogether. The US Navy also had accumulated combat experience, and was able to incorporate pilot suggestions into the design. The Hellcat was some 60% heavier than the Wildcat, was more heavily armed, had a more powerful engine, was more heavily armored, carried more fuel and was generally of a more robust construction. The first prototype took to the air on June 26th, 1942, and by January, 1943 equipped the first Navy unit, Vf-9, on the deck of the Essex.

The new type was called Hellcat. The name not only suggested the place to which her enemies would be sent, but was also a play on words. The term in the old west referred to barroom brawlers, and that was what the Navy wanted: a tough fighter with hard fists, that could absorb punishment and had stamina. The Hellcat line didn't result in the most elegant of fighters. It was, after all, over twice as heavy as its main adversary, the Japanese A6M Zero. But elegance certainly doesn't play a pivotal role in terms of the potential survival of the pilot. It was a fighter first and foremost in every sense of the word, designed around the requirements of the pilot to fulfill the combat mission for which it was designed and he was trained. The initial version, F6F-3, was supplanted by the dash five, which modified the canopy, cowl, bombracks and droptanks.

The first combat engagement of the enemy occurred on September 1st, 1943, when an Emily was flamed by the half inch guns of two Hellcats. Their advantage over Japanese fighters was well demonstrated on February 16th, 1944, when, in the vicinity of Truk, over 100 fighters were claimed in the air and over 150 on the ground for the loss of four aircraft. Five days later, in the Marianas, a further 160 enemy aircraft were destroyed in the air and on the ground Often one sided combat was documented in the battle for the Philippine Sea that culminated on June 19th, 1944 in the now legendary 'Great Marianas Turkey Shoot', where Hellcat pilots claimed some 350 enemy aircraft destroyed. A further turkey hunt took place between October 12th and 14th, 1944 over Formosa, seeing the destruction, at the hands of Hellcat pilots, of 300 enemy aircraft for the loss of 27.

In October, 1944, the Japanese began to escalate night attacks, bringing on a requirement for night fighters to counter them. USAAF P-61s were too far off. Night fighting variants of the Hellcat were introduced in the form of the F6f-5N and F6F-3N, equipped with radar. This new role for the Hellcat first appeared at the end of fall, 1944 during the intensification of kamikaze attacks, that required the interception of unorthodox attacks by aircraft that avoided air to air combat. Other major combat was seen over the Japanese islands over the first half of 1945.

Although the Hellcat was progressively replaced by its stablemate F4U Corsair, it served in the combat role up to the end of the war. Under the designation Hellcat F Mk 1 and II, several hundred served with the Royal Navy, notably in the Atlantic covering convoys, and also in the Far East.

According to statistics, there were 12275 Hellcats of all versions made. For the loss of 270 of these, Hellcat pilots claimed 5156 kills. That accounts for over half of USN and USMC victories. The Hellcat also became the most successful carrier based fighter in the Pacific in under two years of ops. Lumbering, awkward at first glance, lacking in elegance, barroom brawler – wild, tough, a fearless hulk, able to clear a saloon before turning three times…..that was the Hellcat in the skies over the Pacific.

Není mnoho letounů druhé světové války, o kterých by bylo možno hovořit tak jednoznačně, pokud jde o poměr vítězství a porážek, jako o Hellcatu. Prostřední z rodiny grummanových koček se od zaběhnutých způsobů života odlišoval již od počátku. Úspěchy staršího bratra, Wildcatu, který v roce 1942 nesl na svých bedrech převážnou tíhu letecké války v Pacifiku, vedlo US Navy k rozhodnutí dát Grummanu volné ruce k samostatnému vývoji nového stíhacího letounu. Ten měl v případě potřeby nahradit rodící se projekt F4U Corsair, pokud by se jeho koncepce neosvědčila. Konstruktéři Grummanu se pustili do vývoje letounu, který měl být nepříliš náročný na výrobu, výkonný a snadno použitelný jako palubní stíhačka.

30. června 1941, v den kdy byla zadána sériová výroba Corsairů, podepsala Navy objednávku na dva prototypy XF6F-1. Hvězda pacifického nebe začala vycházet.

Původní předpoklad uvažoval pouze o inovacích osvědčeného typu F4F Wildcat, ve kterých mělo dominovat zabudování silnějšího motoru. Avšak v konstrukčních kancelářích Grummanu brzy začal vznikat zcela nový letoun. US Navy již také měla dostatek bojových zkušeností, aby mohlo být výrazně přihlédnuto k požadavkům pilotů. Nový typ, o 60 % těžší než Wildcat, měl silnější výzbroj, motor, pancéřování, větší palivové nádrže a celkově robusnější konstrukci. První prototyp vzlétl 26. června 1942 a již 16. ledna 1943 byla letouny F6F vyzbrojena první bojová jednotka – VF-9, sídlící na palubě letadlové lodi Essex.

Nový letoun dostal pojmenování „Hellcat“. Více než příznačné jméno neznamená jen kočku odnášející si do pekla své nepřátele; byla to hříčka se slovy na druhou – Hellcat ve slangu ostřílených hochů amerického západu znamená „hospodský rváč“. A takového Navy potřebovala – silný letoun s tvrdými pěstmi, který by leccos vydržel a ve rvačce tak snadno neztratil dech... Linie Hellcatu z něj netvoří nejelegantnější letoun své doby. Vždyť byl více než dvakrát těžší, než jeho hlavní protivník – Mitsubishi A6M Zero. Ale o eleganci jistě v efektivnosti vzdušného boje a potenciálu pro přežití pilota až tak nejde. Hellcat byl především rváčem šitým na míru potřebám pilotů a specifice válčiště, pro které byl určen. První variantu F6F-3 brzy doplnila F6F-5 se změnami v překrytu kabiny, krytů motoru, závěsníky pum a přídavných nádrží.

První vzdušný střet s nepřítelem přišel 1. září 1943, kdy se pod dávkami půlpalcových kulometů dvou Hellcatů k zemi zřítila Emily. Svou převahu nad japonskými stíhačkami ukázali piloti Hellcatů více než ukázkově 16. února 1944, kdy v oblasti Truku sestřelili více než 100 japonských letounů a dalších 150 zničili na zemi – a to při vlastní ztrátě čtyř strojů. Jen o pět dní později v oblasti Marianas Islands zničili pacifičtí rváči ve vzduchu i na zemi dalších více než 160 letounů protivníka. Velmi časté mohutné střety období bitvy o Filipínské moře vyvrcholily 19. června 1944 pověstným „lovem mariánských krocanů“, kdy piloti Hellcatů zničili více než 350 letounů protivníka. Další „lov na krocany“ se uskutečnil ve dnech 12. – 14. října 1944 nad oblastí Formosy – během tří dnů nárokovali piloti Hellcatů přes 300 vzdušných vítězství při ztrátě 27 vlastních strojů.

Když v říjnu 1944 Japonci začali zvyšovat své noční útoky, přišla potřeba nasazení nočních stíhačů. Letouny P-61 od USAAF, které by mohly pomoci, byly příliš vzdálené. Proto byly urychleně nasazeny noční stíhací varianty Hellcatu, označované jako F6F-5N a F6F-3N se zabudovaným radarem. Nová role pro Hellcaty přišla koncem podzimu 1944 při zvýšeném nasazení kamikadze, kdy museli jejich piloti zastavovat neobvykle útočící protivníky, kteří se zcela vyhýbali střetům ve stíhacích soubojích. K dalším velkým bojům, tentokrát již v oblasti japonských ostrovů, docházelo po celou první polovinu roku 1945.

Ačkoliv byl Hellcat koncem války postupně nahrazován svým souputníkem F4U Corsair, v bojové službě vydržel až do konce války. Pod názvem Hellcat F Mk I. a II. sloužilo několik set těchto strojů také u Royal Navy, zejména v Atlantiku při ochraně konvojů a také na Dálném východě.

Podle statistik bylo vyrobeno 12275 Hellcatů všech verzí. Při ztrátách 270 vlastních strojů dosáhli jejich piloti 5156 sestřelů. To je více než polovina všech vzdušných vítězství USN a USMC. Z Hellcatu se tak za necelé dva roky bojové služby stal nejúspěšnější palubní letoun Pacifiku. Mohutný, na první pohled neforemný, jakoby bez elegance, hospodský rváč - divoký, silný, nebojácný pořez, který se třikrát otočil a byl schopný vybílit celý saloon. Takový byl Hellcat na pacifickém nebi.

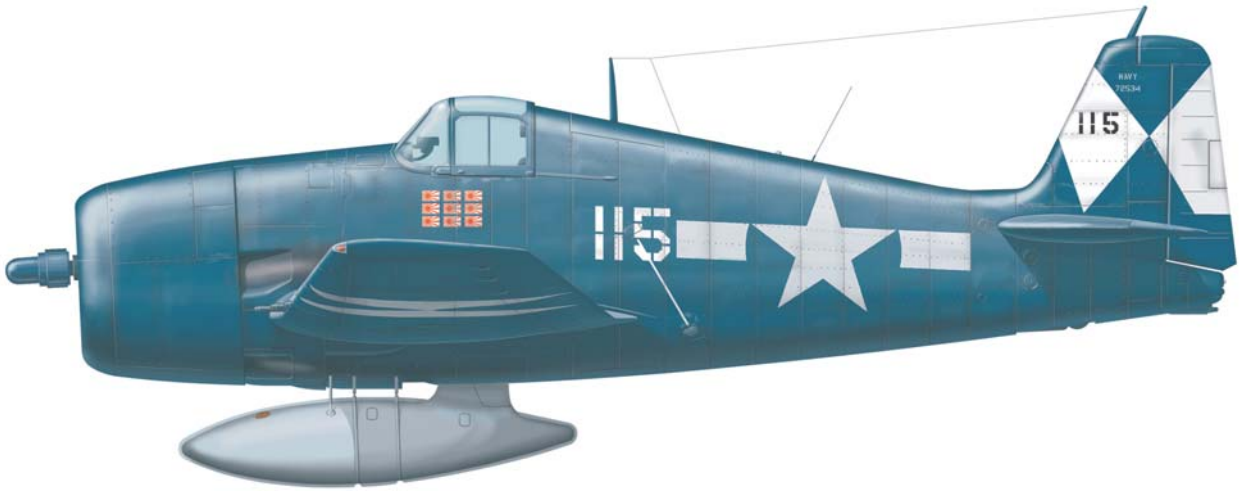

ATTENTION ✶ UPOZORNĚNÍ ✶ ACHTUNG ✶ ATTENTION ✶ 注意

(GB) Carefully read instruction sheet before assembling. When you use glue or paint, do not use near open flame and use in well ventilated room. Keep out of reach of small children. Children must not be allowed to suck any part, or pull vinyl bag over the head.

(CZ) Před započetím stavby si pečlivě prostudujte stavební návod. Při používání barev a lepidel pracujte v dobře větrané místnosti. Lepidla ani barvy nepoužívejte v blízkosti otevřeného ohně. Model není určen malým dětem, mohlo by dojít k požití drobných dílů.

(F) Iire soigneusement la fiche d´instructions avant d´assembler. Ne pas utiliser de colle ou de peinture à proximité d´une flamme nue, et aérer la piece de temps en temps. Garder hors de portée des enfants en bas âge. Ne pas laisser les enfants mettre en bouche ou sucer les pièces, ou passer un sachet vinyl sur la tete.

(D) Von dem Zusammensetzen die Bauanleitung gut durchlesen. Kleber und Farbe nicht nahe von offenem Feuer verwenden und das Fenster von Zeit zu Zeit Belüftung öffnen. Bausatz von kleinen Kindern fernhalten. Verhüten Sie, daß Kinder irgendwelche Bauteile in den Mund nehmen oder Plastiktüten über den Kopf ziehen.

(JP) 組み立てる前に必ず説明書をお読み下さい。接着剤や塗料をご使用の際は、窓を開けて十分な換気をおこない、火のそばでは使用しないで下さい。小さな子供の手の届かない所に必ず保管してください。部品や破片を噛んだり、なめたり、飲んだりすると大変危険です。又、部品を取り出した後のビニール袋は、小さな子供が頭から被ったりすると窒息する恐れがありますので、破り捨てて下さい。

INSTRUKTION SIGNS ✶ INSTR. SYMBOLY ✶ INSTRUKTION SINNBILDEN ✶ SYMBOLES ✶ 記号の説明

PARTS ✶ DÍLY ✶ TEILE ✶ PIÈCES ✶ 部品

PLASTIC PARTS

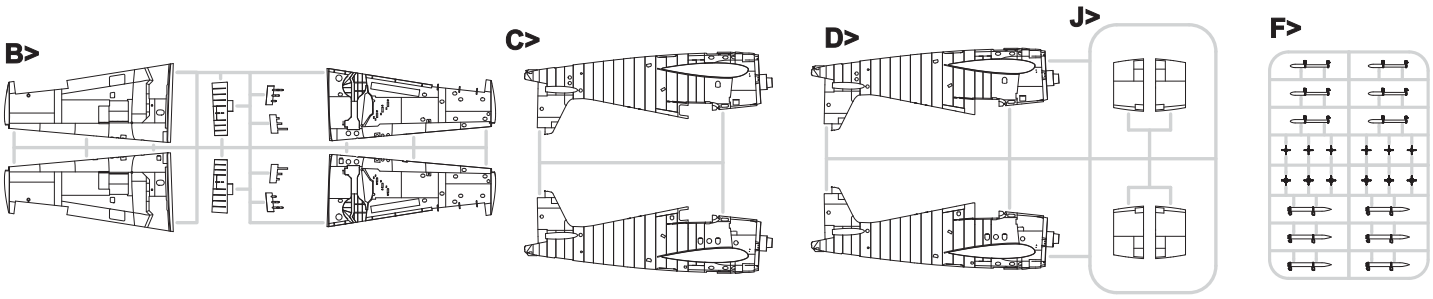

RP - RESIN PARTS

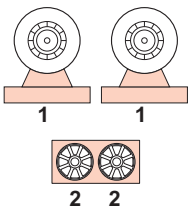

PE - PHOTO ETCHED DETAIL PARTS

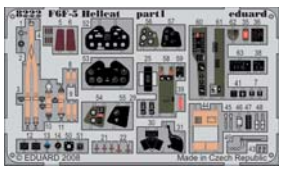

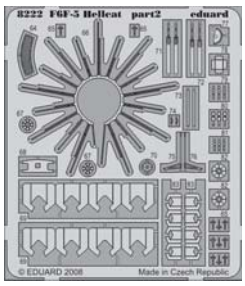

-Parts not for use. -Teile werden nicht verwendet. -Pieces à ne pas utiliser. -Tyto díly nepoužívejte při stavbě. - 使用しない部品

COLOURS ✶ BARVY ✶ FARBEN ✶ PEINTURE ✶ 色

GSi Creos (GUNZE)		
AQUEOUS	Mr.COLOR	
H11	C62	FLAT WHITE
H 12	C33	FLAT BLACK
H51	C11	LIGHT GRAY
H54	C14	NAVY BLUE
H58	C27	INTERMEDIATEL GREEN
H77	C137	TIRE BLACK
H80	C54	KHAKI GREEN
H90	C47	CLEAR RED

AQUEOUS	Mr.COLOR	
H91	C48	CLEAR YELLOW
H94		CLEAR GREEN
H306	C306	GRAY
H316	C316	WHITE
H344		RUST
Mr.METAL COLOR		
MC214		DARK IRON
MC218		ALUMINIUM

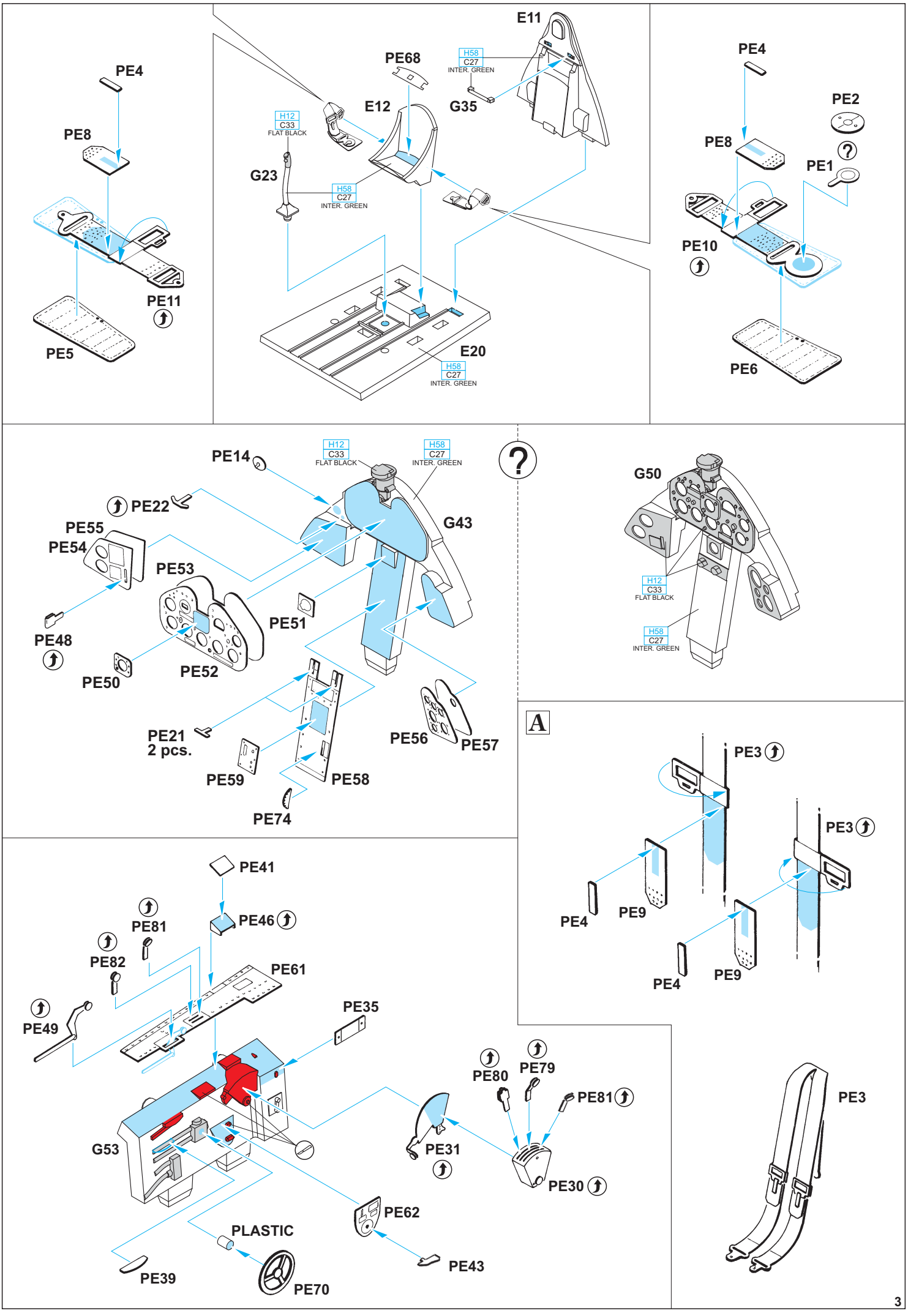
PE4
PE8
PE11
PE5
E11
PE68
H58
C27
INTER. GREEN
E12
G35
H12
C33
FLAT BLACK
G23
H58
C27
INTER. GREEN
E20
H58
C27
INTER. GREEN
PE4
PE2
PE8
PE1
PE10
PE6
PE14
H12
C33
FLAT BLACK
H58
C27
INTER. GREEN
PE22
PE55
PE54
PE53
G43
PE48
PE51
PE50
PE52
PE21
2 pcs.
PE56
PE57
PE59
PE58
PE74
G50
H12
C33
FLAT BLACK
H58
C27
INTER. GREEN
A
PE3
PE3
PE4
PE9
PE4
PE9
PE41
PE81
PE46
PE82
PE61
PE49
PE35
PE80
PE79
PE81
PE31
G53
PE30
PE62
PLASTIC
PE43
PE39
PE70
PE3

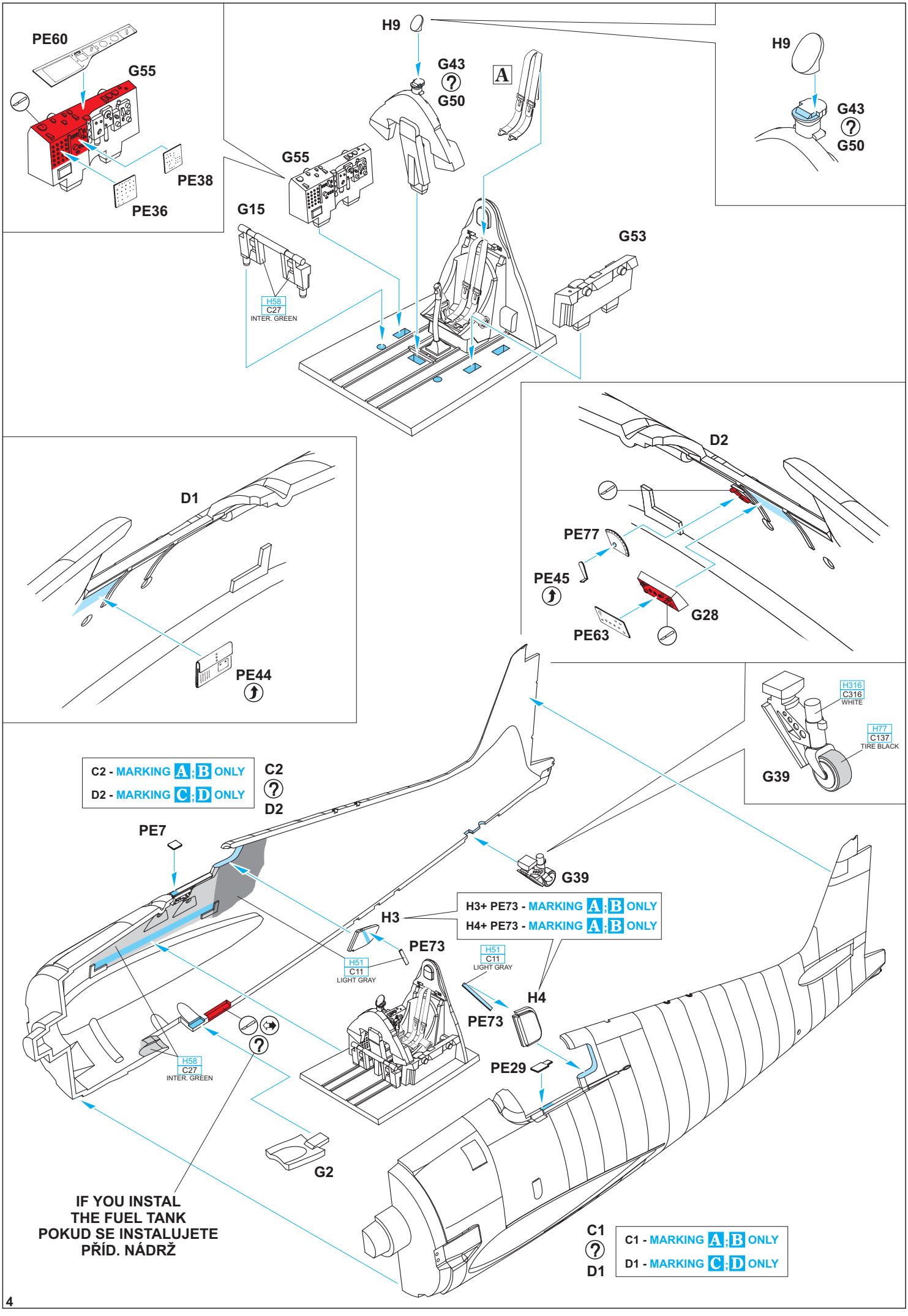
PE60
G55
PE38
PE36
H9
G43
G50
A
G55
G15
H58
C27
INTER. GREEN
G53
H9
G43
G50
D1
PE44
D2
PE77
PE45
G28
PE63
H316
C316
WHITE
H77
C137
TIRE BLACK
G39
C2 - MARKING A;B ONLY
D2 - MARKING C;D ONLY
C2
D2
PE7
G39
H3
H3+ PE73 - MARKING A;B ONLY
H4+ PE73 - MARKING A;B ONLY
PE73
H51
C11
LIGHT GRAY
H4
PE73
H58
C27
INTER. GREEN
PE29
G2
IF YOU INSTAL
THE FUEL TANK
POKUD SE INSTALUJETE
PŘÍD. NÁDRŽ
C1
D1
C1 - MARKING A;B ONLY
D1 - MARKING C;D ONLY

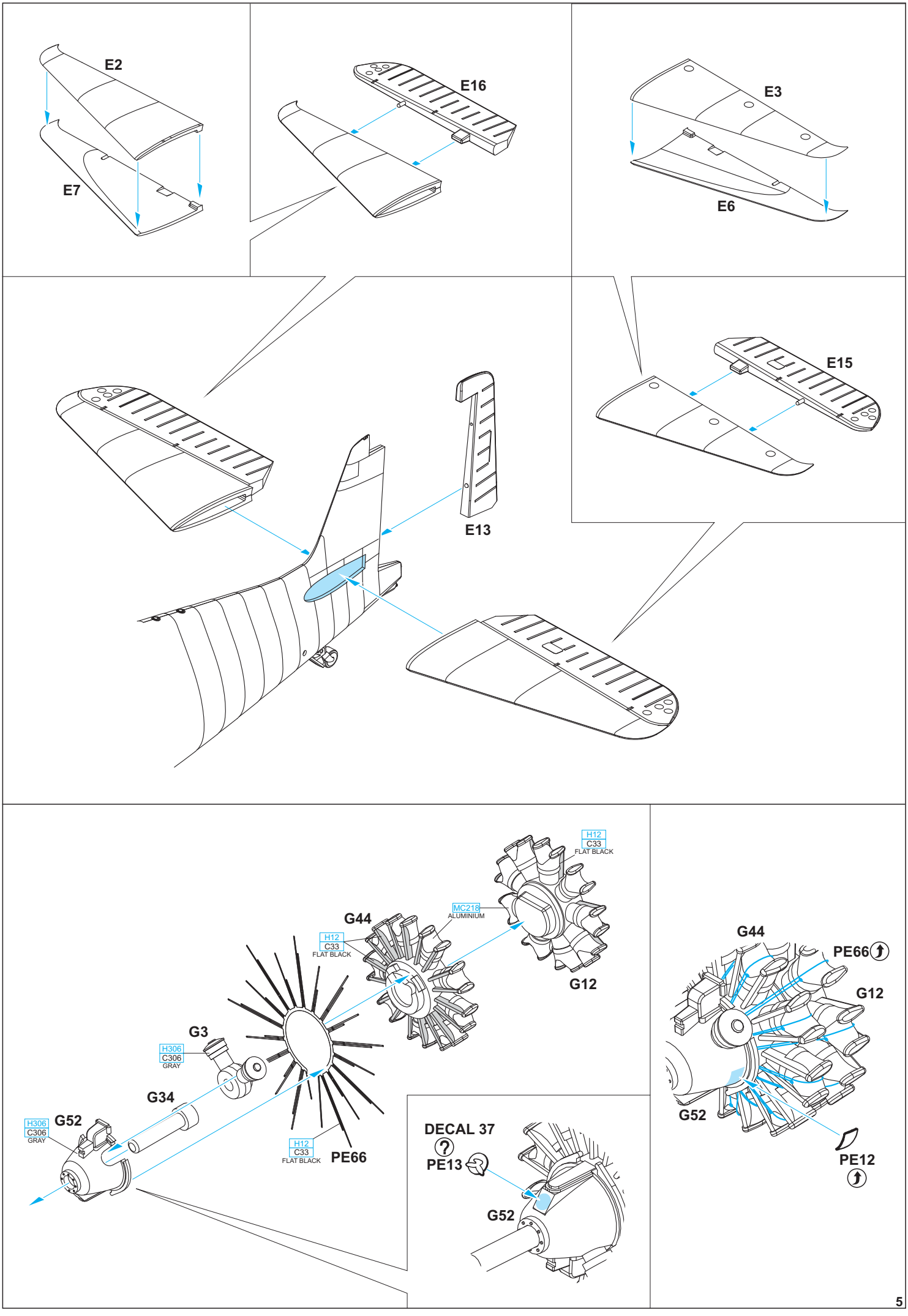
E2
E7
E16
E3
E6
E15
E13
H12
C33
FLAT BLACK
MC218
ALUMINIUM
G44
G12
G3
H306
C306
GRAY
G34
G52
PE66
DECAL 37
PE13
PE12

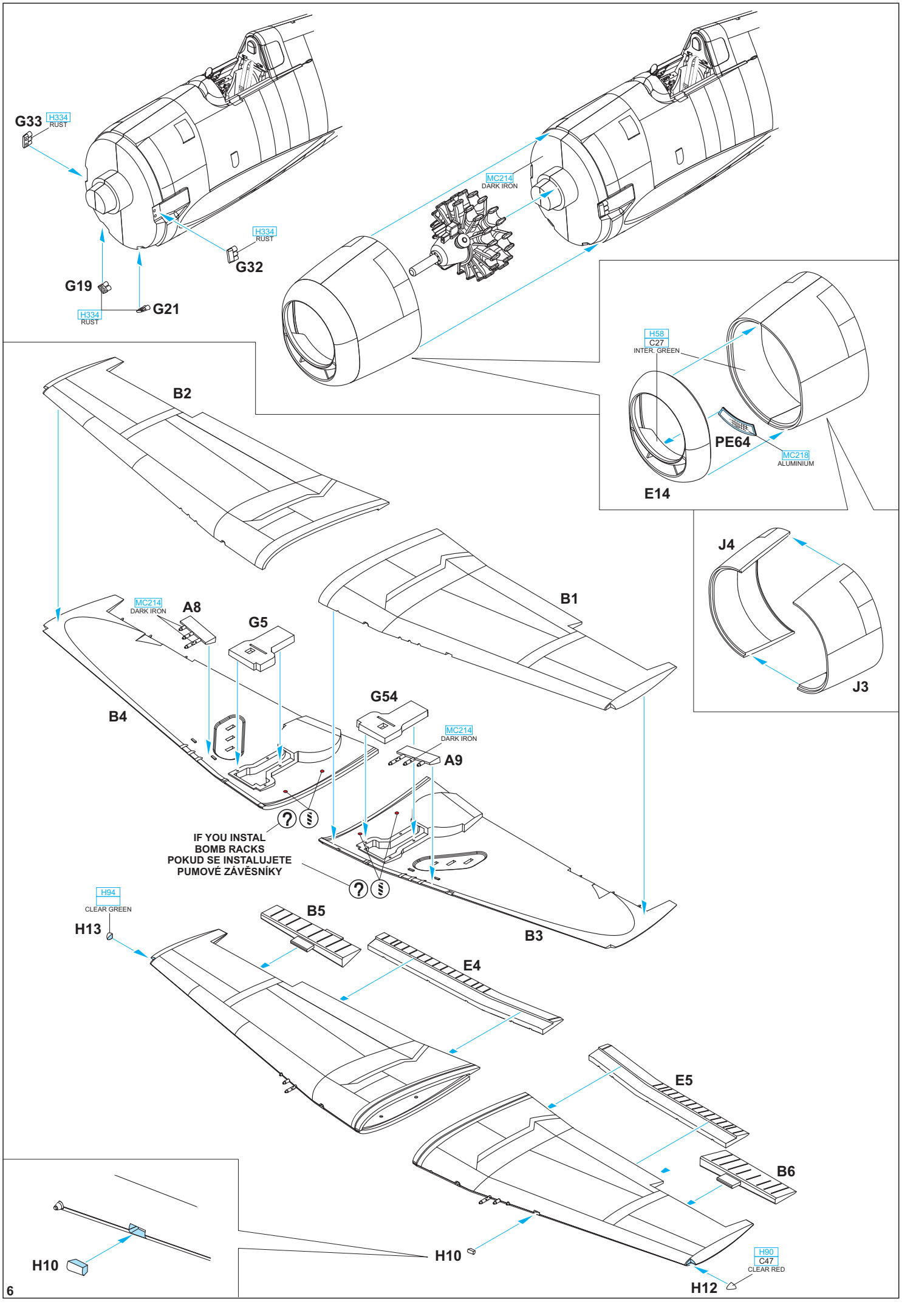
G33
H334
RUST
G19
G21
H334
RUST
H334
RUST
G32
MC214
DARK IRON
H58
C27
INTER. GREEN
PE64
MC218
ALUMINIUM
E14
B2
J4
J3
B1
MC214
DARK IRON
A8
G5
B4
G54
MC214
DARK IRON
A9
IF YOU INSTAL
BOMB RACKS
POKUD SE INSTALUJETE
PUMOVÉ ZÁVĚSNÍKY
B3
H94
CLEAR GREEN
H13
B5
E4
E5
B6
H10
H10
H90
C47
CLEAR RED
H12

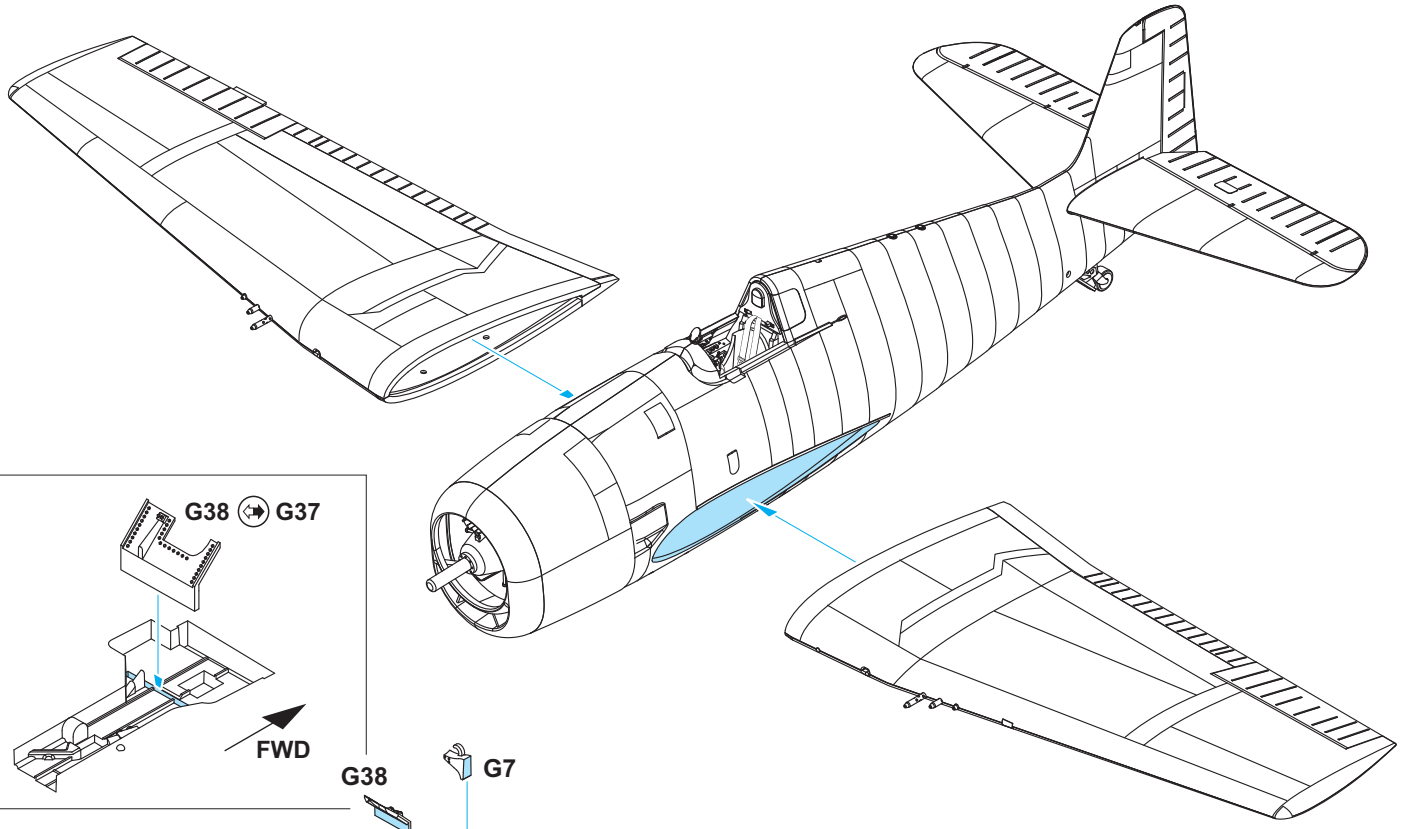

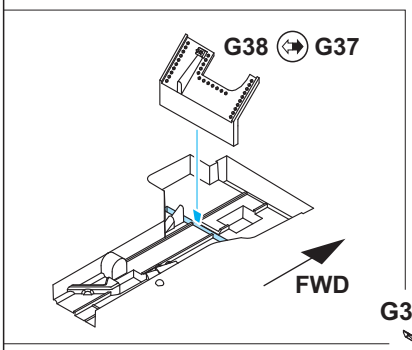
G38
G37
FWD

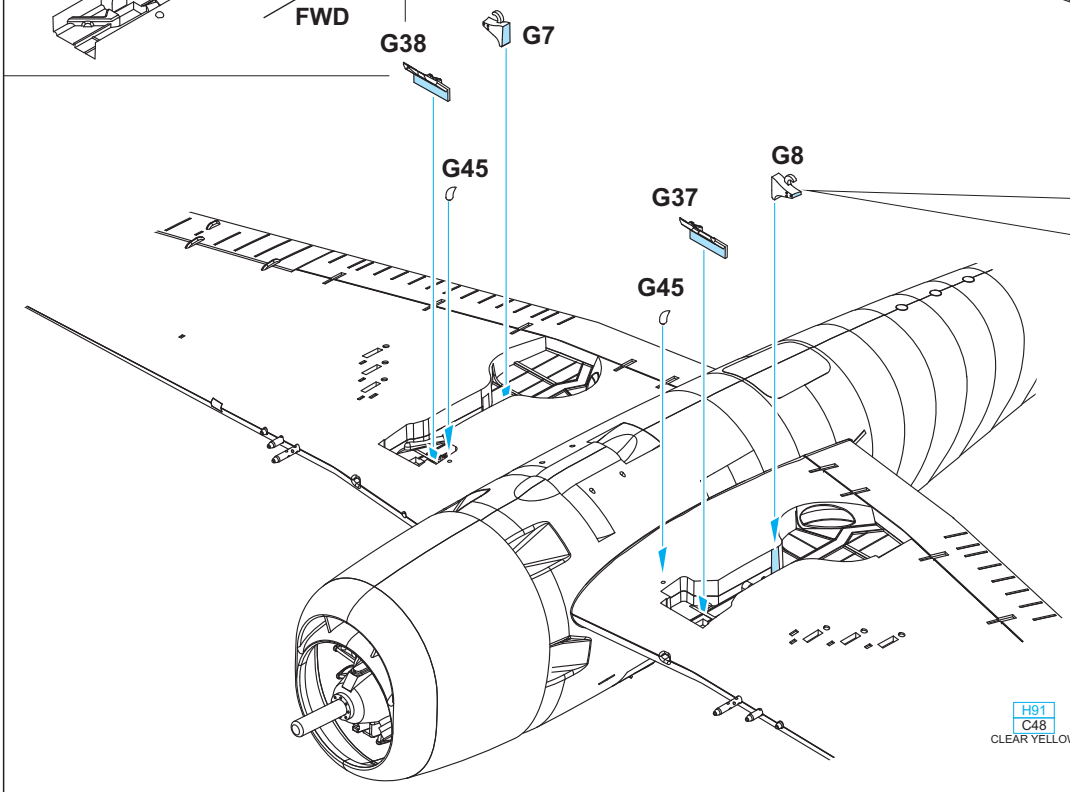
G38
G7
G45
G8
G37
G45

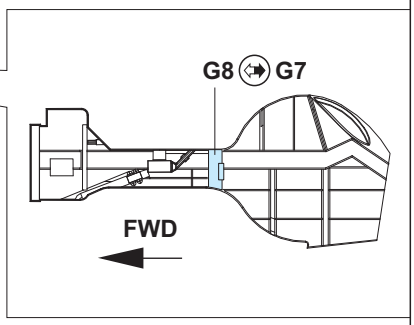
G8
G7
FWD

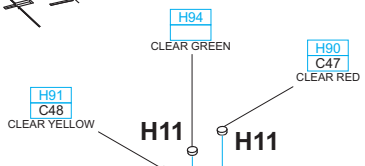
H94
CLEAR GREEN
H90
C47
CLEAR RED
H91
C48
CLEAR YELLOW
H11
H11
H14

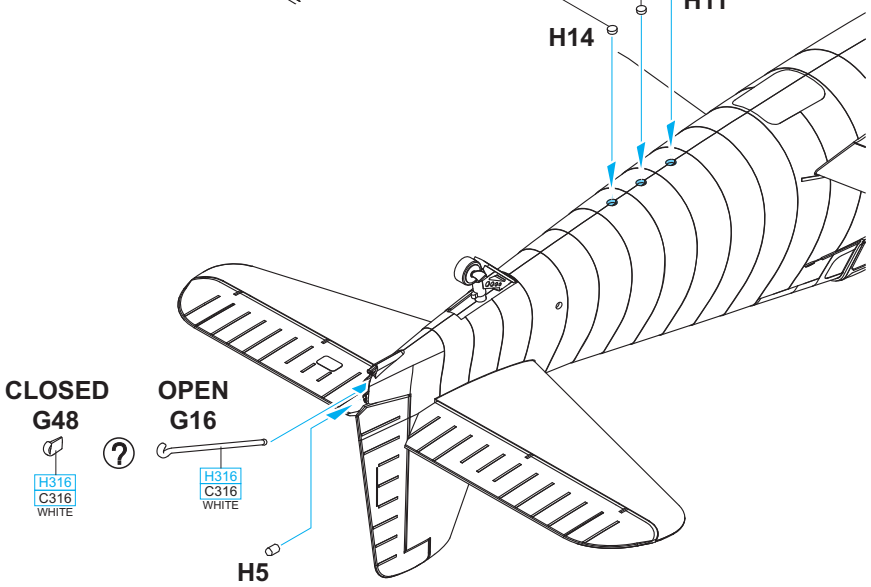
CLOSED
G48
OPEN
G16
H316
C316
WHITE
H316
C316
WHITE
H5

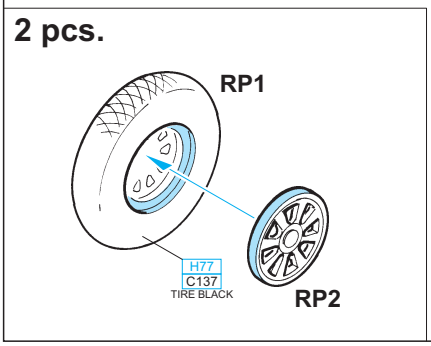
2 pcs.
RP1
H77
C137
TIRE BLACK
RP2

Undecarriage, wheel discs, wheel wells in lower surfaces color. Podvozkové šachty, nohy a středy kol v barvě spodních ploch.

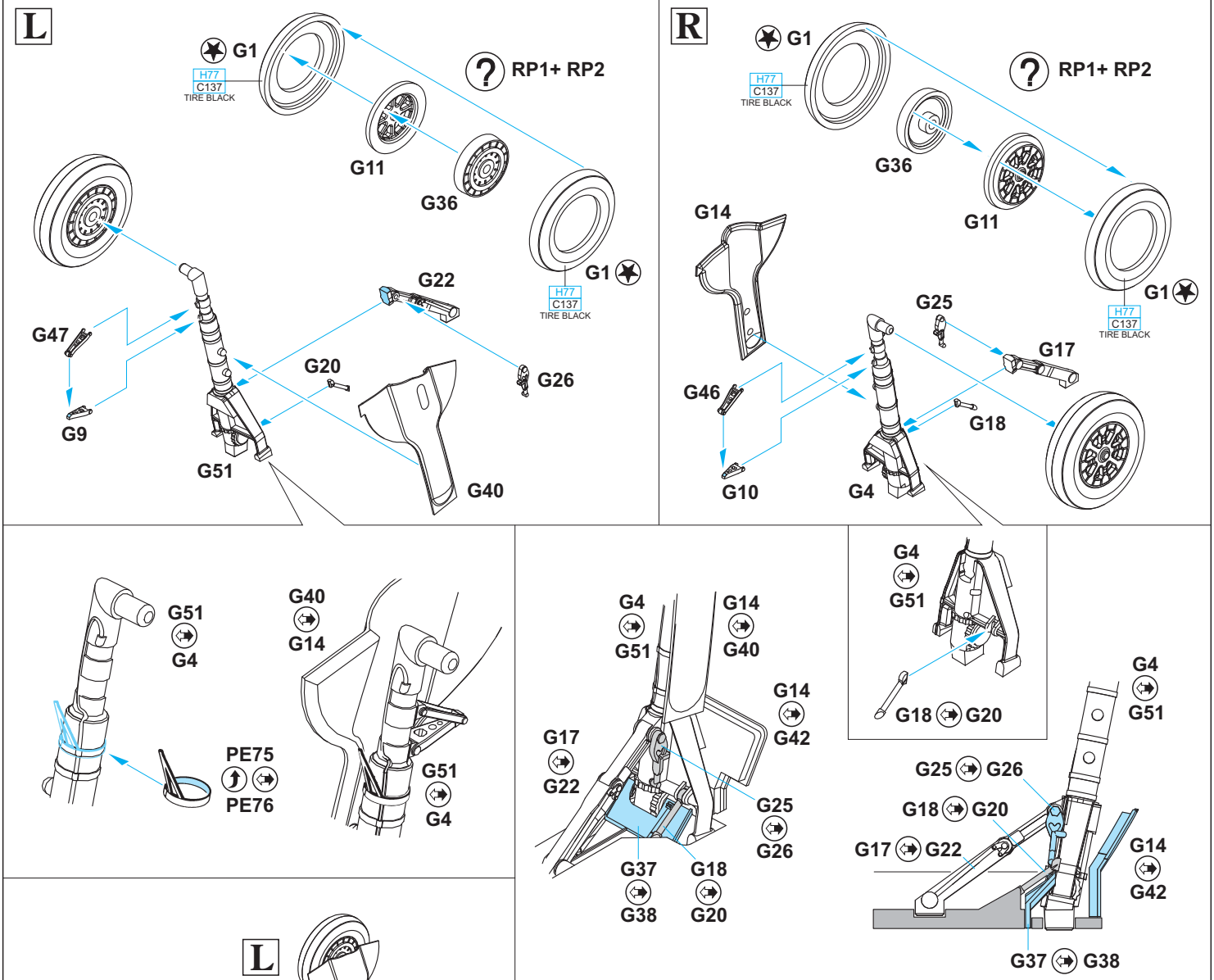

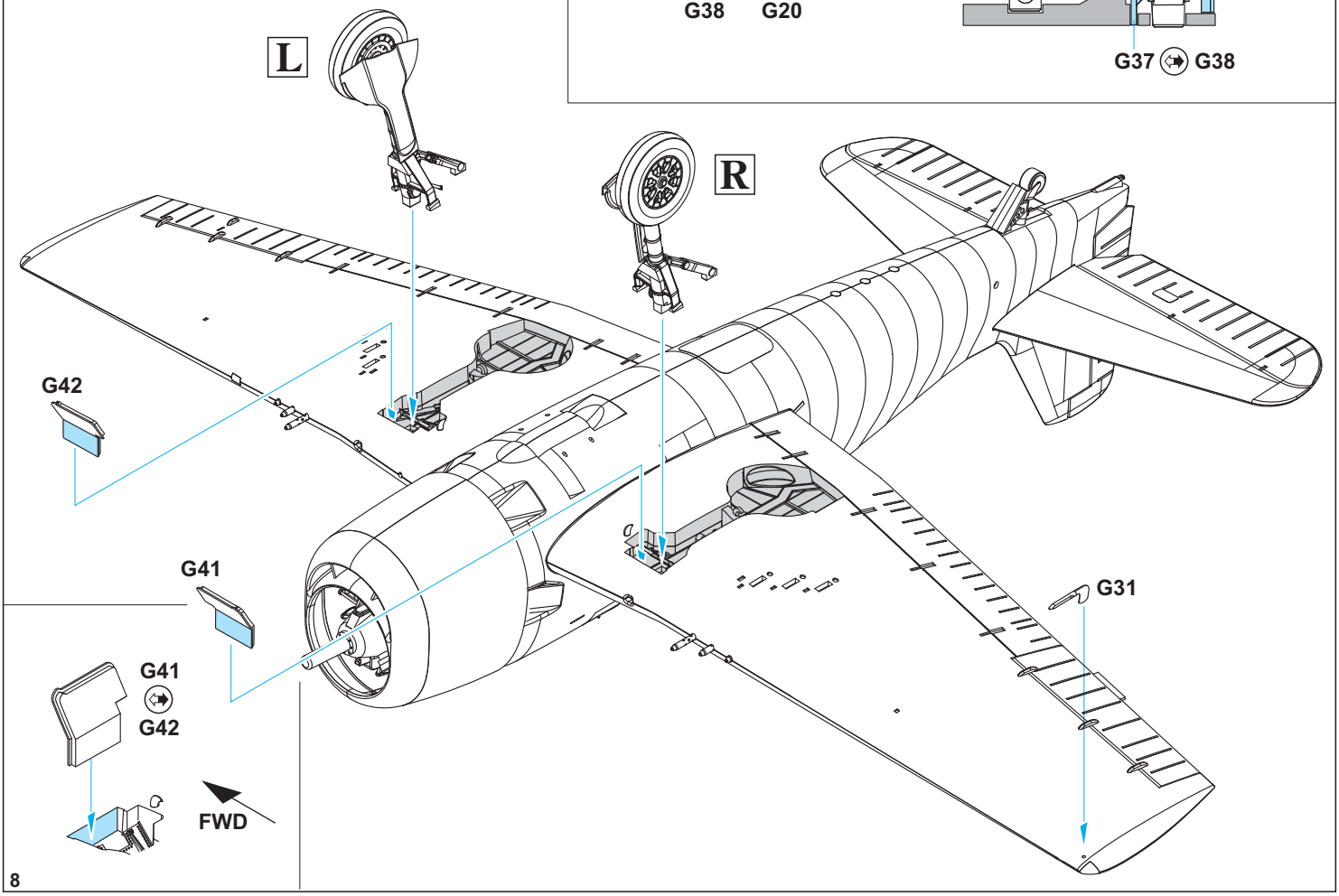

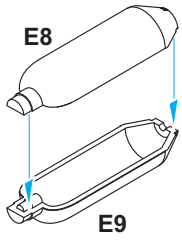

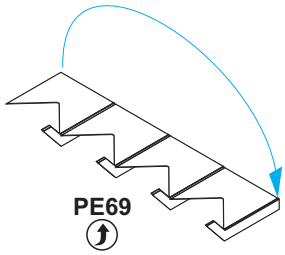

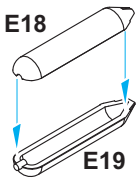

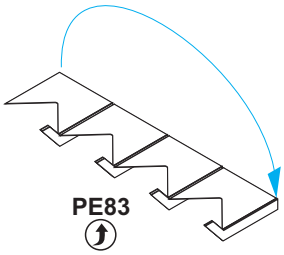

B
2 pcs.

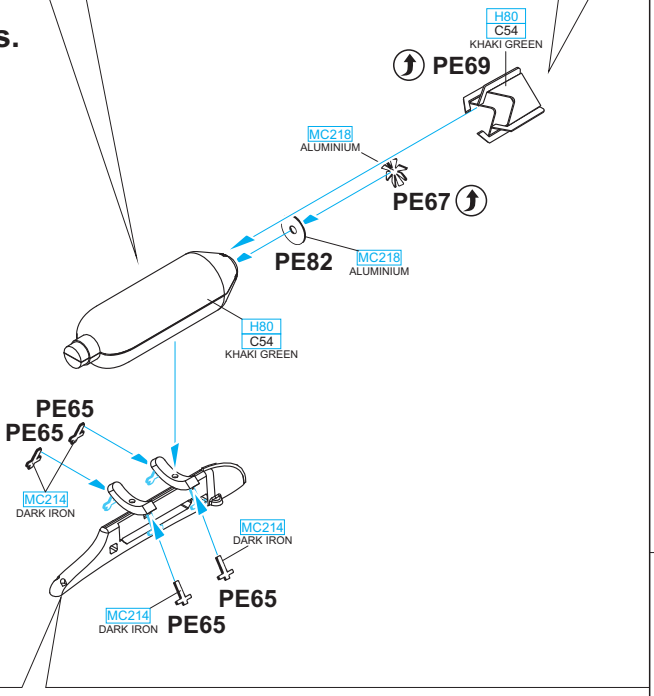

C
2 pcs.

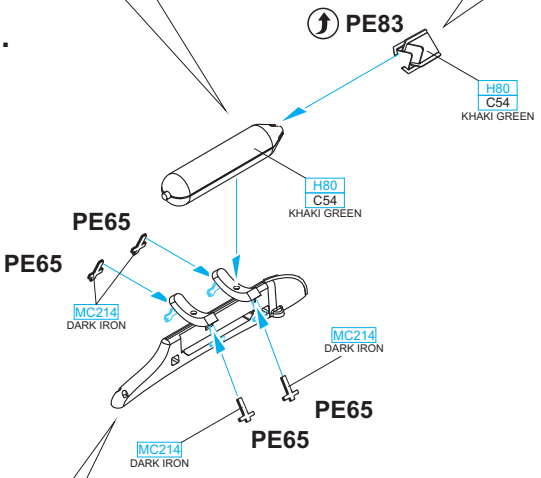

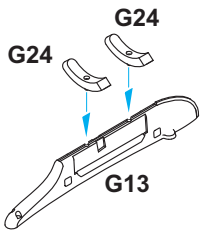

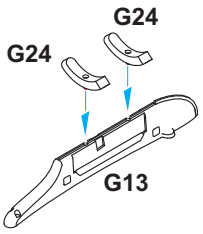

D **6 pcs.**

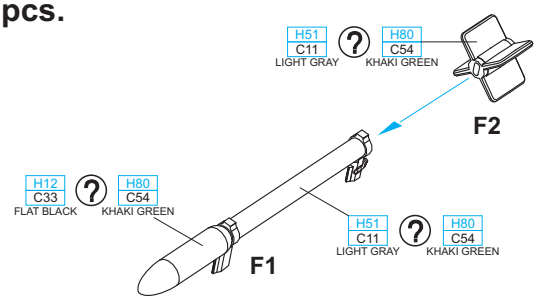

E **6 pcs.**

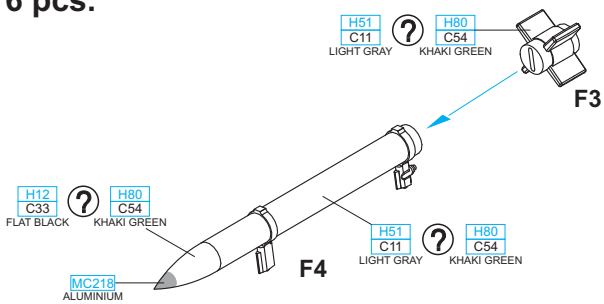

F

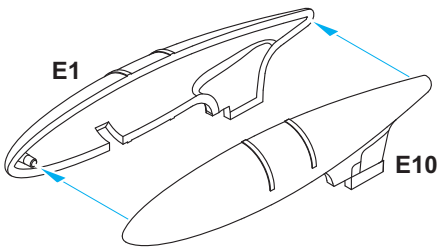

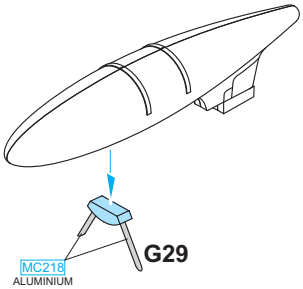

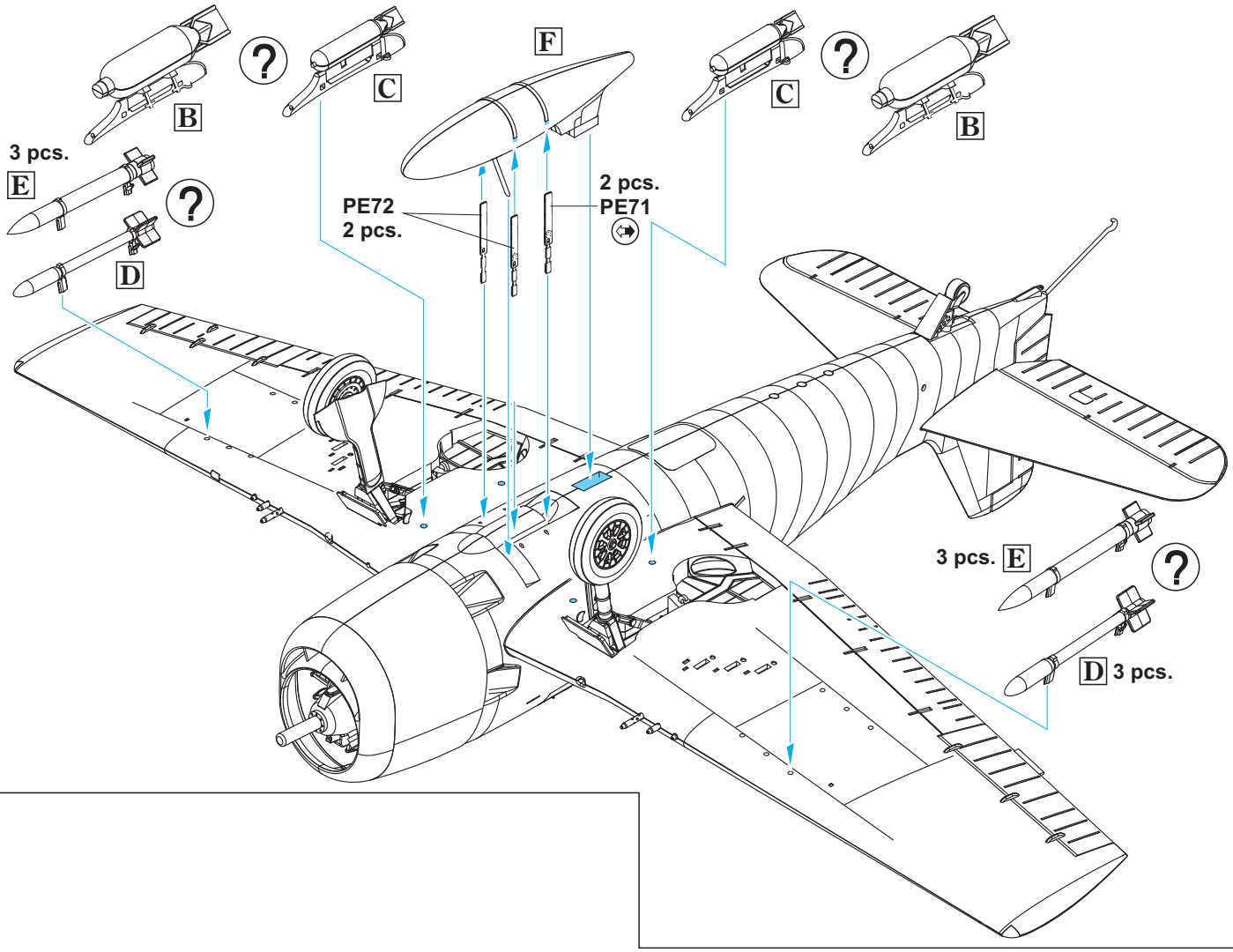
B
C
F
C
B
3 pcs.
E
D
PE72
2 pcs.
2 pcs.
PE71
3 pcs. E
D 3 pcs.

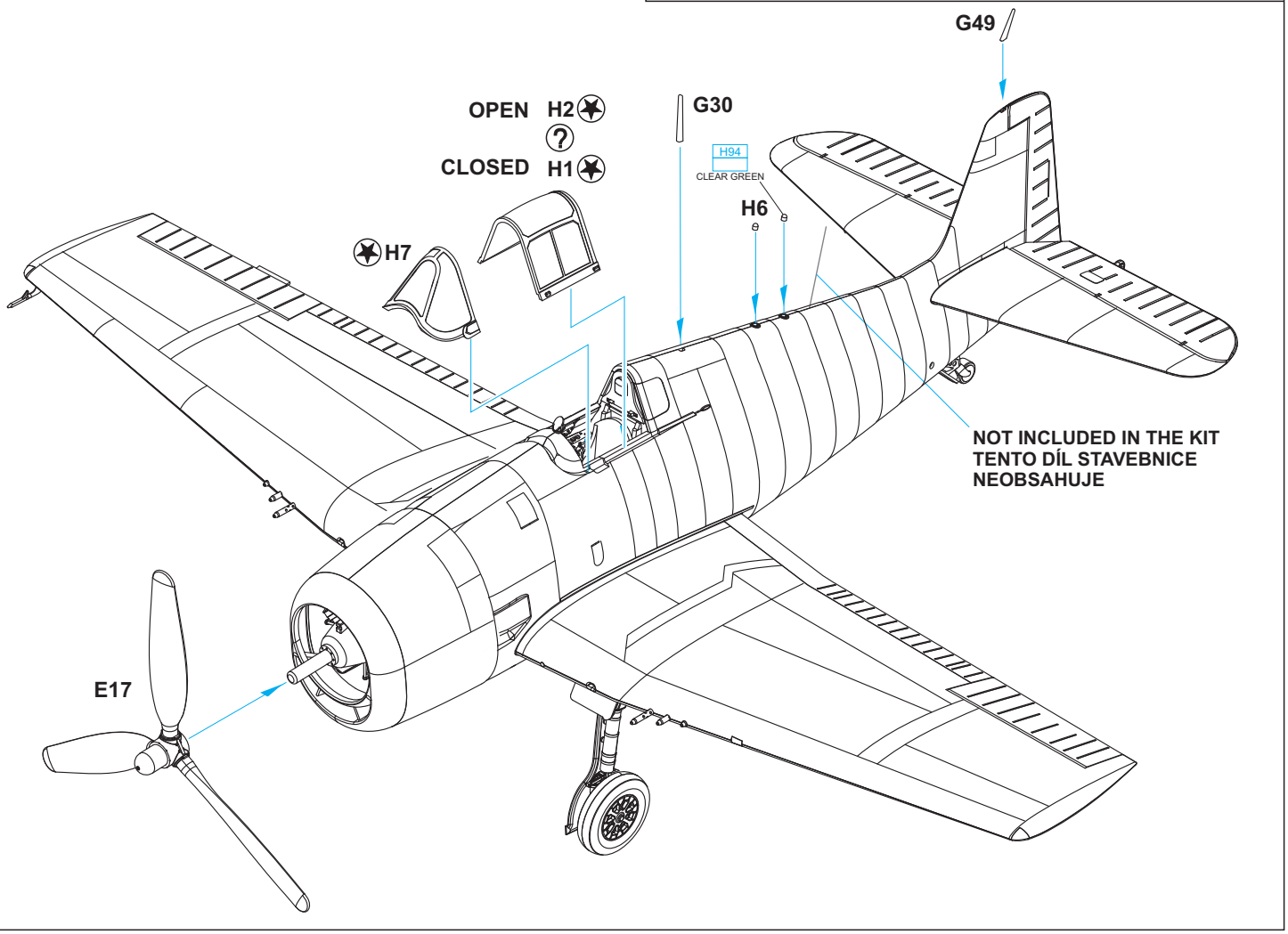
G49
OPEN H2
CLOSED H1
G30
H94
CLEAR GREEN
H6
H7
NOT INCLUDED IN THE KIT
TENTO DÍL STAVEBNICE
NEOBSAHUJE
E17

eduard

MASK

8222

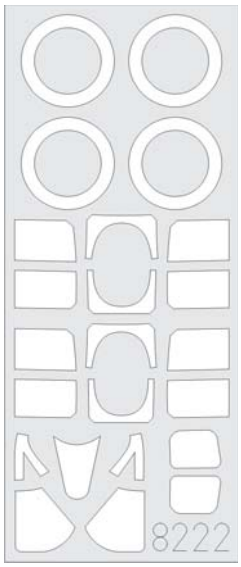

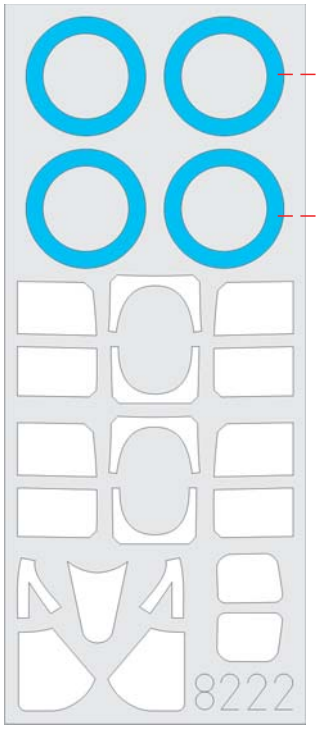

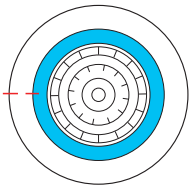

G1+ G36
2 pcs.

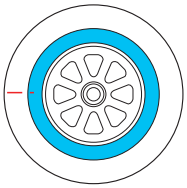

G1+ G11
2 pcs.

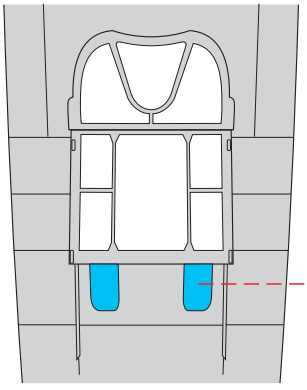

H4 H3

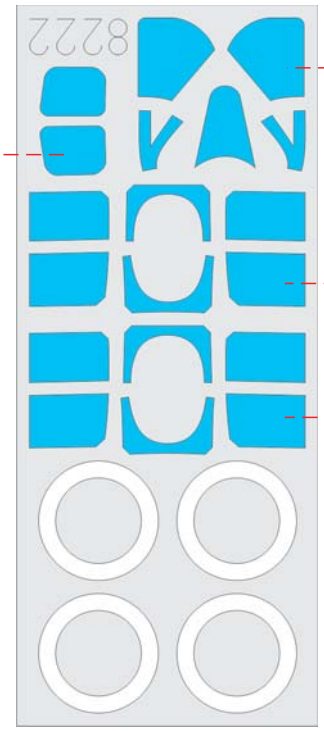

H7

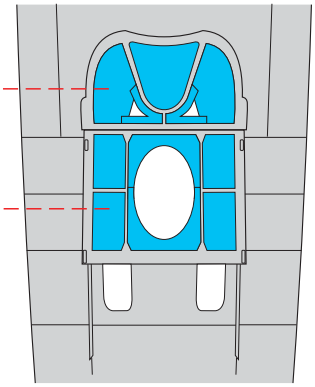

H1 - CLOSED

H2 - OPEN

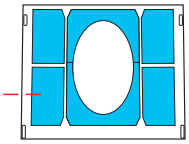

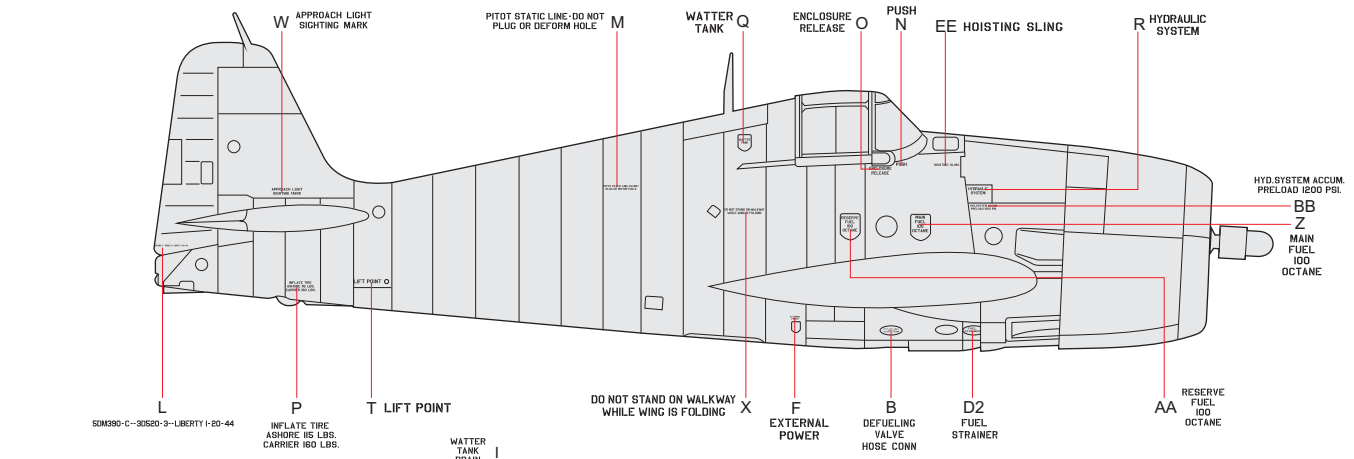

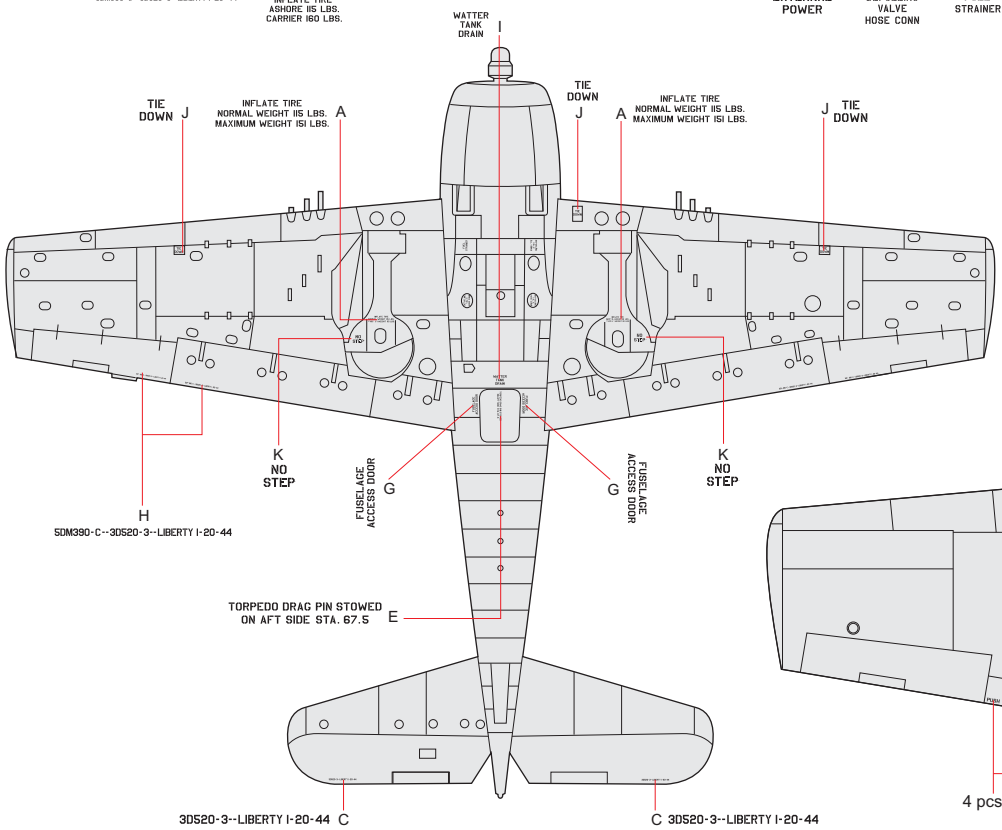

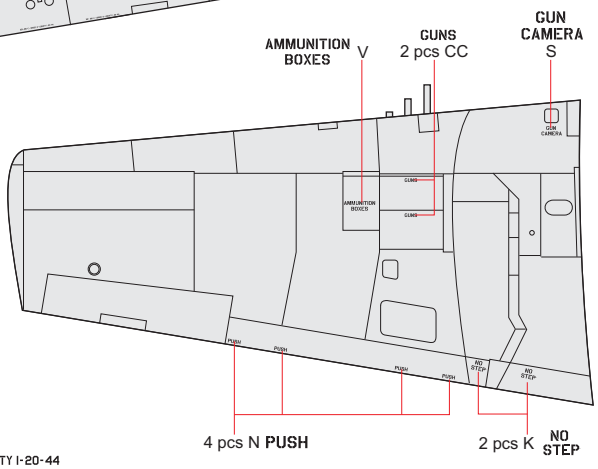

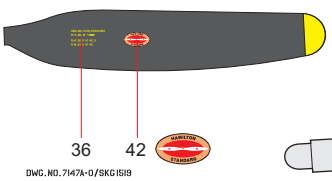

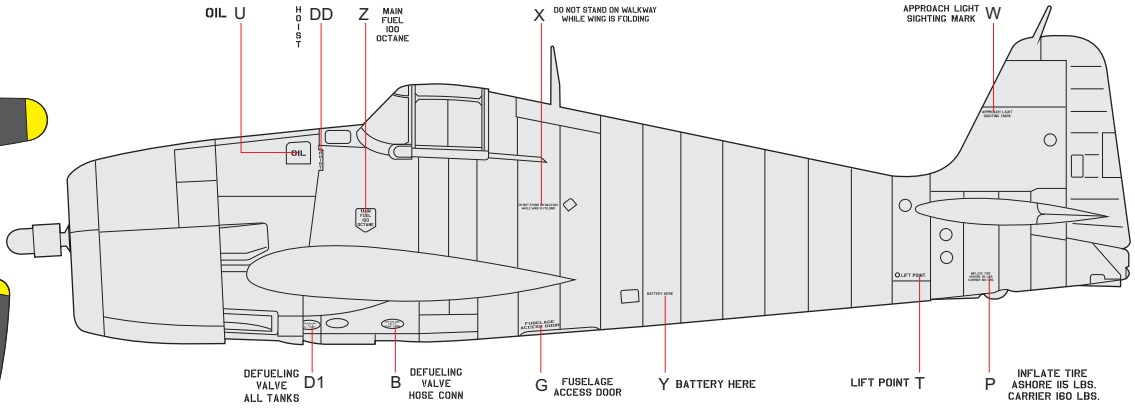

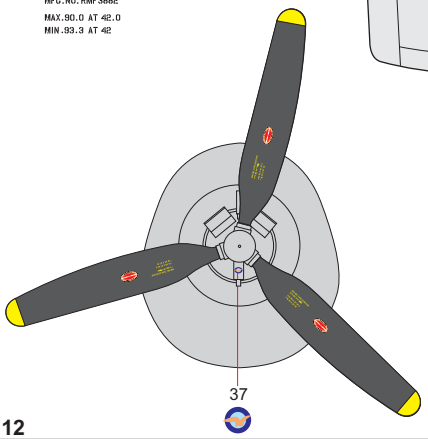

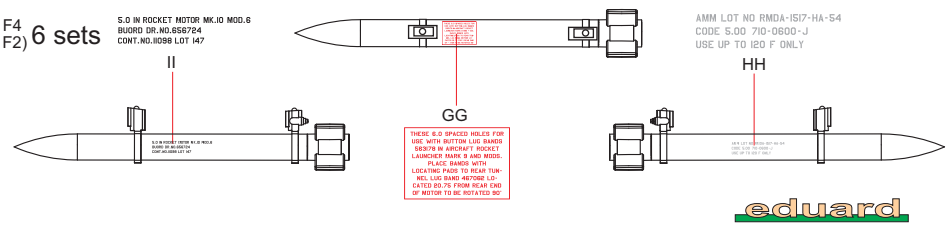

© EDUARD M.A. 2009

A. ‘Minsi III’, BuNo 70143, Cdr. David McCampbell, USS Essex, October 25th, 1944

David McCampbell commanded Carrier Air Group 15 and was the most successful fighter pilot in the US Navy. Flying this plane, he managed at least twenty of his 34 kills and twenty ground victories. During the Great Marianas Turkey Shoot on June 19th, 1944, he shot down seven Japanese aircraft, and a few days later, on October 24th, another nine against a large Japanese numerical advantage. He was twice awarded the Congressional Medal of Honor. ‘Minsi III’ was lost in December, 1944, in an accident flown by another pilot.

David McCampbell, velitel Air Group 15 a nejúspěšnější stíhač US Navy, dosáhl na tomto letounu minimálně 20 vítězství ze svých celkových 34 ve vzduchu a 20 na zemi. Za akce ve dnech 19. 6. 1944, kdy během „the Great Turkey Shoot“dosáhl sedmi vítězství, a později 24. 10. 1944, kdy v boji s velkou japonskou přesilou zničil devět nepřátel, obdržel dvakrát nejvyšší vyznamenání, Congressional Medal of Honor. Jeho „Minsi III“ byla nakonec zničena během nehody jiného pilota v prosinci 1944.

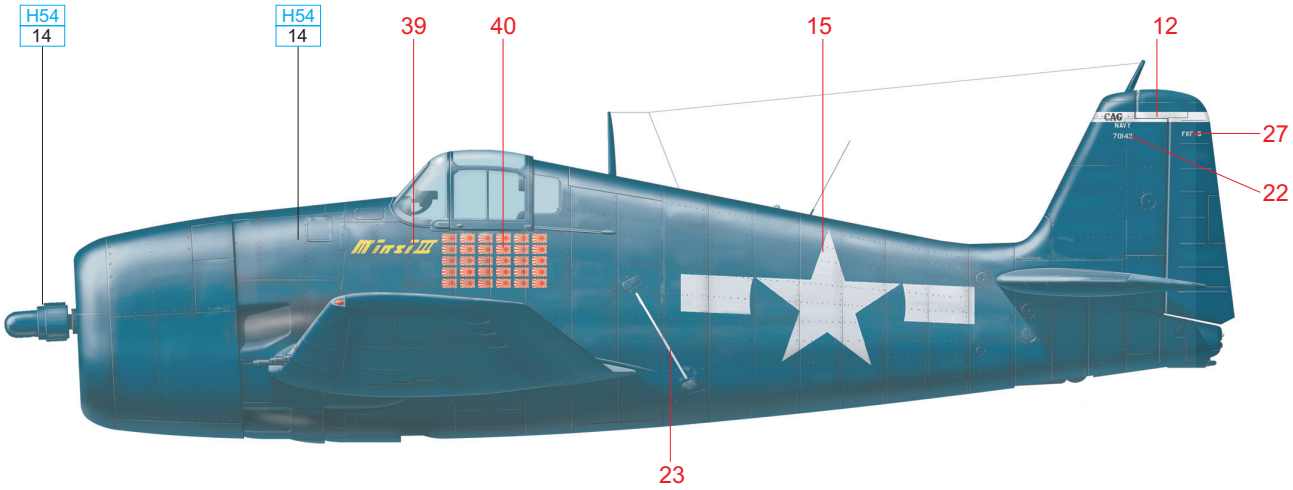

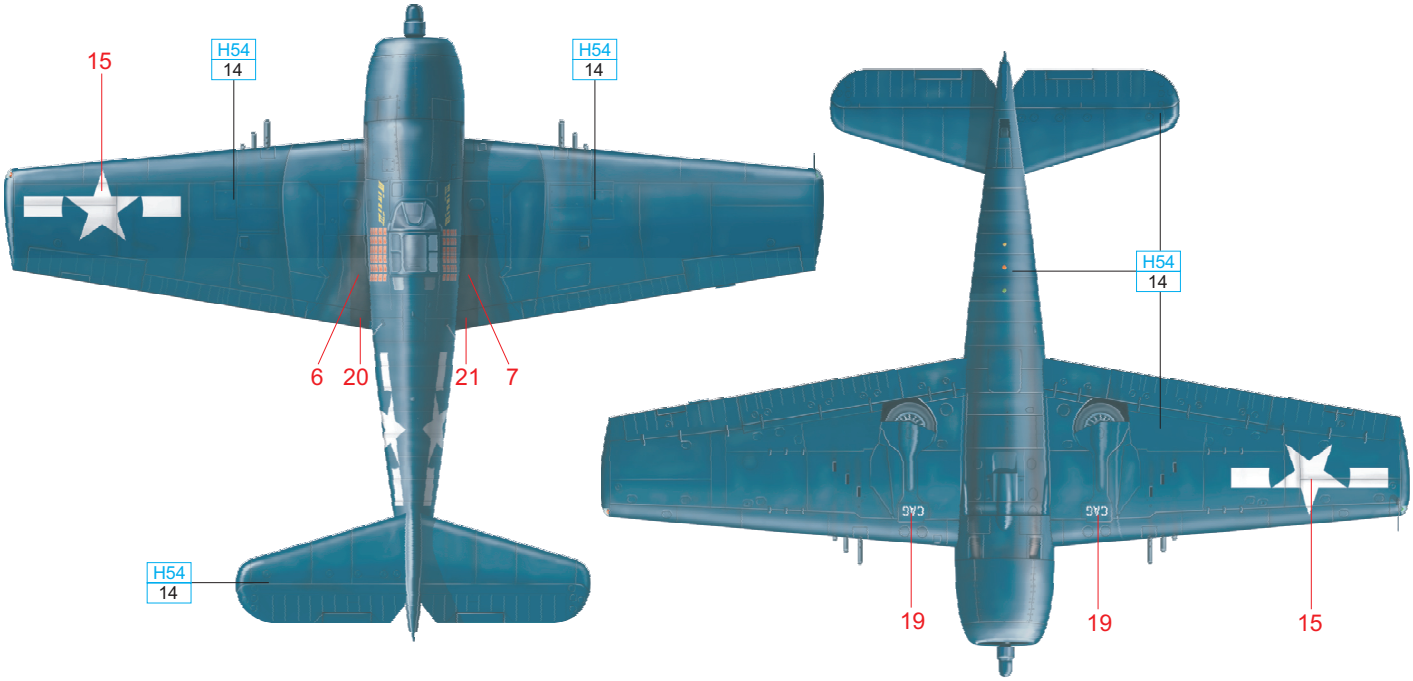

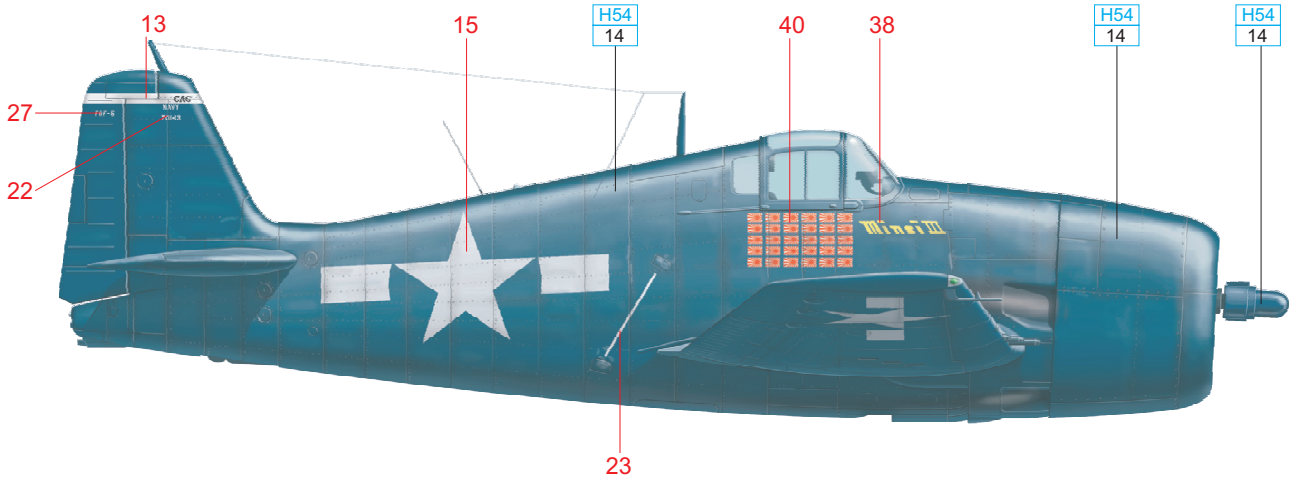

NAVY BLUE H54 14

eduard

B. White 7 ‘Paper Doll’, Lt. Carl A. Brown Jr., VF-27, USS Princeton, October 24th, 1944

‘Paper Doll’ was the personal mount of Lt. (jg) Robert Burnell. The distinctive sharkmouth markings used on earlier aircraft by the squadron appear here in a simpler form. On October 24th, 1944, during the Battle of Leyte Gulf, Lt. Carl A. Brown intercepted a large formation of enemy aircraft at a time when the USS Princeton had suffered serious damage. During the intercept, Lt. Brown was able to down five of the Japanese aircraft, but was, in the process, hit and injured. He landed on the USS Essex, as the Princeton was out of action. ‘Paper Doll’ was pushed overboard to make room for other landing aircraft.

„Paper Doll“ byla osobním strojem Lt. (jg) Roberta Burnella. Výrazná kresba otevřené tlamy, používaná již na dřívějších verzích, byla na strojích F6F-5 malována ve zjednodušené podobě. Dne 24.10. 1944 během bitvy nad zálivem ostrova Leyte odstartoval Lt. Carl A. Brown vstříc velké skupině nepřátel, když byla mateřská USS Princeton vážně poškozena. Mezitím se Brown dostal do souboje s přesilou japonců, sám jich dokázal pět sestřelit, ale „Paper Doll“ byla přitom mnohokrát zasažena a on sám zraněn. Vzhledem k poškození USS Princeton byl nucen nouzově přistát na palubě USS Essex. Stroj byl tak vážně poškozen, že byl chvíli po přistání svržen do moře, aby uvolnil místo dalším přistávajícím letounům.

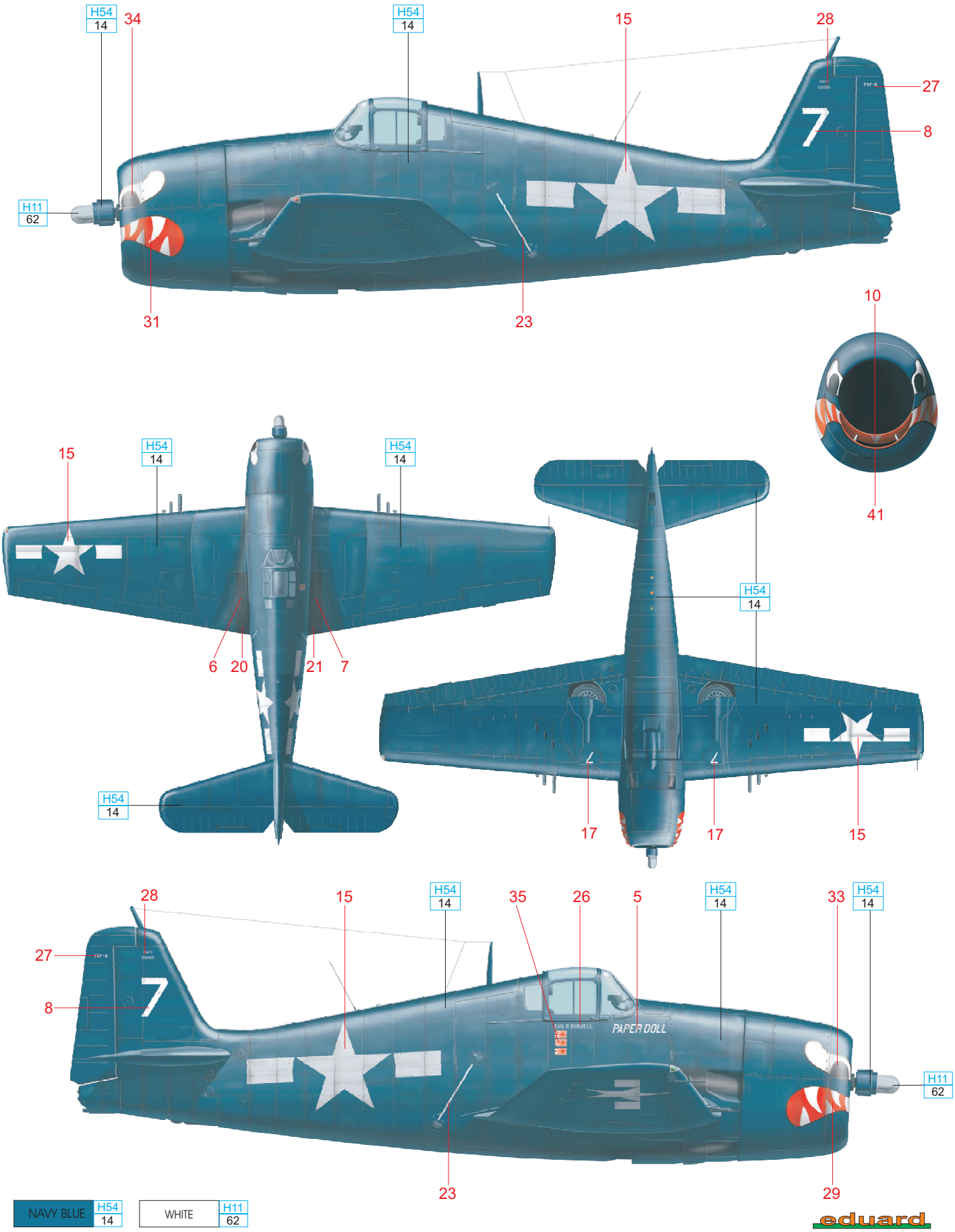

C. White 115, 'Death and Destruction', BuNo 72534, Ensigns Donald McPherson, Bill Kingston, Jr., and Lyttleton Ward, VF-83, USS Essex, May 5th, 1945

From the end of January, 1945, US Navy aircraft in the Pacific carried striking geometric symbols. Markings such as the hourglass belonged to aircraft of the USS Essex. White 115 also had an emblem consisting of a skull and crossbones and the inscription 'Death and Destruction'. The victory tally painted on the cockpit sides possibly includes the total of the pilots that flew the plane. White 115 was mostly flown by Ensigns Donald McPherson, Bill Kingston, Jr., and Lyttleton Ward, downing three Alfs and one Oscar during one of the most concentrated Kamikaze attacks on TF-58 ships on May 4th, 1945. During this event, Ward attained ace status. *Note: This aircraft has been documented carrying rocket racks, but are not depicted here.*

Od konce ledna 1945 nesly stroje amerického námořnictva v Pacifiku výrazné geometrické symboly. Symbol „přesýpacích hodin" patřil strojům letadlové lodi USS Essex. „Bílá 115" nesla emblém lebky se zkříženými hnáty a nápis "Death And Destruction" a sestřely pod kabinou, které pravděpodobně representovaly skóre stroje. Letoun byl používán různými piloty, lety na něm absolvovali Ensigns Donald McPherson, Bill Kingston Jr. a Lyttleton Ward, jenž dne 4.5.1945 během jednoho z největších útoků pilotů Kamikaze na plavidla TF-58 na tomto stroji dosáhl tří sestřelů strojů „Alf" a jednoho sestřelu „Oscara" a zároveň i statutu esa. *Poznámka: stroj je dokumentován i se závěsníky raket (nejsou kresleny).*

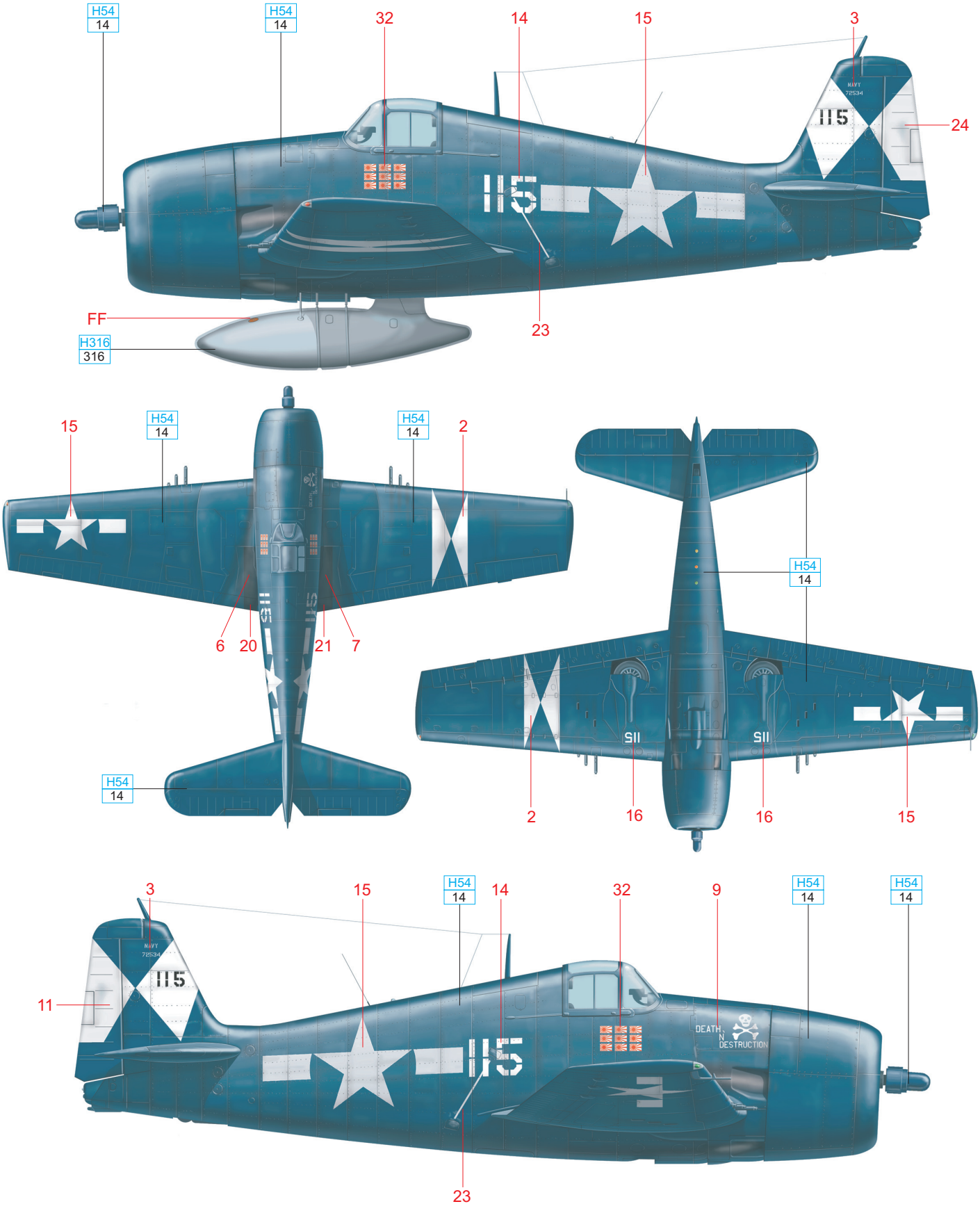

NAVY BLUE H54 14

WHITE H316 316

eduard

D. White 71, Leo Bob McCuddin, VF-20, USS Enterprise, October, 1944

Famous Navy pilot Leo Bob McCuddin flew this Hellcat on many of his combat sorties. He flew F6F Hellcats as a pilot with VF-20 off the USS Enterprise from April, 1944. All five of his kills were gained during his combat tour with VF-20. He participated in the attack on the 'Fuso' Class battleship and of the sinking of an escorting destroyer during the Battle of the Philippine Sea on October 24th and 25th, 1944. *Note: This aircraft has been documented carrying rocket racks, but are not depicted here.*

Na zobrazeném stroji absolvoval mnoho svých bojových letů i Leo Bob McCuddin. Od dubna 1944 sloužil na strojích F6F Hellcat v řadách VF-20 na palubě USS Enterprise. U této jednotky dosáhl pěti vzdušných vítězství. Kromě sestřelů letadel se podílel i na poškození bitevní lodě třídy "Fuso" a potopení doprovodného torpédoborce během druhé bitvy ve Filipínském moři 24. a 25. října 1944. *Poznámka: stroj je dokumentován i se závěsníky raket (nejsou kresleny).*

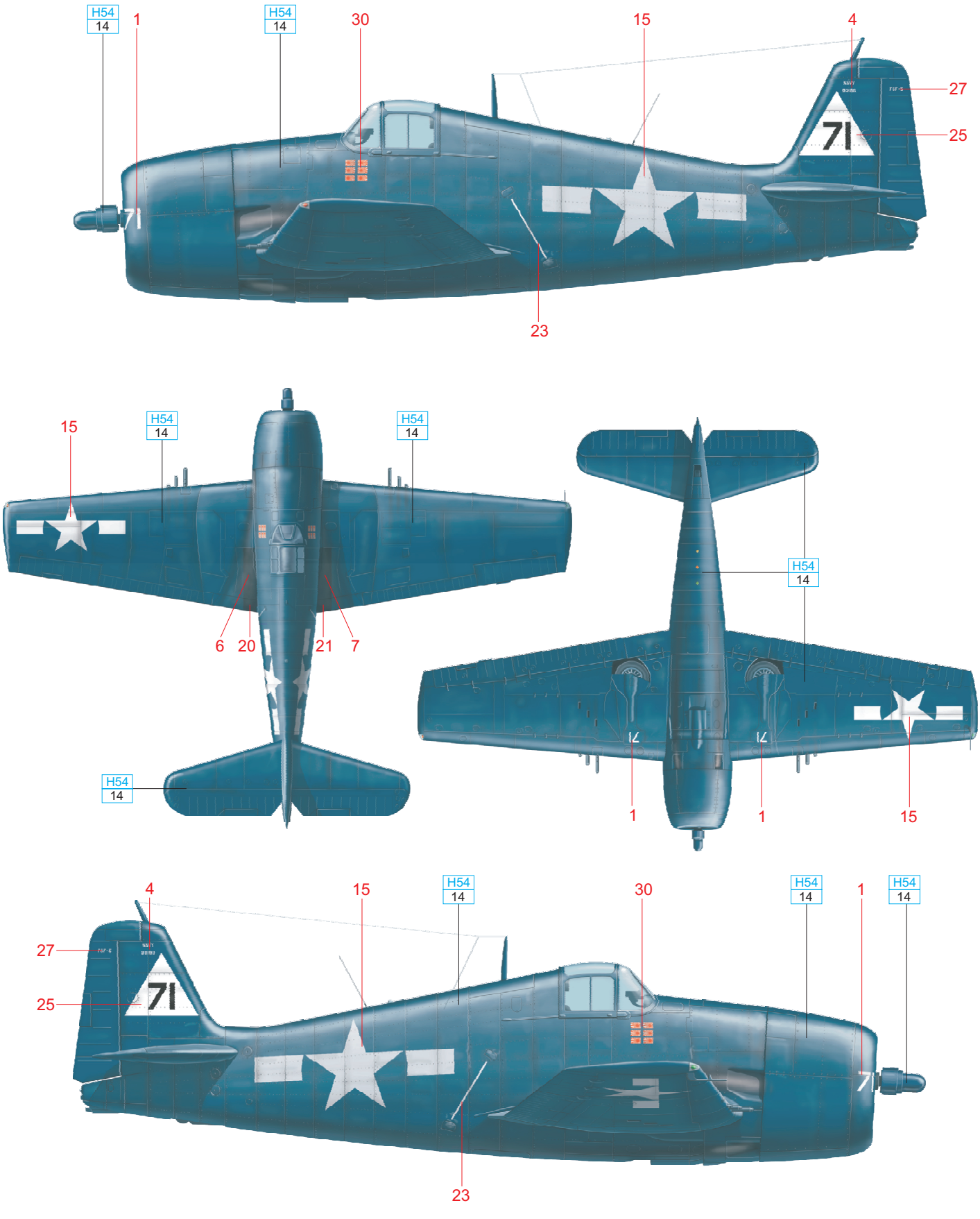

NAVY BLUE H54 14

eduard